

[Chr. Christensen.]

med de skoletanker, kristeligt folkeparti har gjort sig. I et moderne samfund er uddannelsen en livsvarig proces. Det er vigtigt efter vor opfattelse, at uddannelsen ikke kun sigter på at tjene samfundets økonomiske behov. Samtidig med at uddannelsen tilgodeser det til enhver tid gældende behov for kundskaber, må den også stimulere og udvikle personligheden til frihed, men under ansvar.

Efter vor opfattelse tilhører børnene forældrene. Det er en fundamental menneskeret og pligt for dem selv at drage omsorg for, at deres børn bliver opdraget, men skolen er deres medhjælper i opdragelsen og uddannelsen af deres børn. Skolen har derfor sit mandat som medopdrager fra forældrene. Kun på den baggrund kan der virkelig skabes samarbejde og tryghed i forholdet mellem skole og hjem.

Efter vor opfattelse er folkeskolens opgave bl. a. på det kristne kulturgrundlag at udvikle børnene til frie, selvstændige og ansvarsbevidste samfundsborgere med den nødvendige grundviden og med en bred menneskelig forståelse og en etisk holdning. Set på den baggrund kan vi fra kristeligt folkepartis side anerkende mange gode og positive ting i det forslag, der er fremsat.

Vi anerkender, at forslagens § 2 pålægger folkeskolen at udføre sin gerning i samarbejde med forældrene, at §§ 4, 11 og 22 stærkt fremhæver forældrenes indflydelse og medansvar for deres børns skole, at forslagens § 2 udtrykker ønsket om en børnevenlig igangsætning og demokratisk skole. Vi kan også anerkende, at navnet kristendoms-kundskab er bevaret, og at forslagsstillerne har bibeholdt det tidligere fag religion som betegnelse for et fag, hvortil undervisningen om fremmede religioner og andre livsanskuelser kan henføres.

Vi anerkender også som noget positivt, at man i § 45 har sikret konfirmationsforberedelsen den nødvendige tid inden for folkeskolens almindelige undervisningstid. Men trods disse positive momenter i lovforslaget

er kristeligt folkeparti af den opfattelse, at forslaget på helt afgørende punkter rummer alvorlige fejlgreb.

Vi beklager, som jeg sagde før, at skolens formålsparagraf er udformet på en sådan måde, at skolens kundskabsmeddelende og karakterdannende opgave forflygtiges. I forslaget har man helt strøget de i den nuværende lov hjemlede udtryk som „nyttige kundskaber“ og „karakteregenskaber“ og erstattet dem med „oplevelse“, „åndsfrihed“ og „tolerance“. Vi føler, det er, som om den politiske målsætning er præciseret stærkere end den praktiske. Det er, som om der i lovforslaget er en tendens til, at social tilpasning går foran kundskabstildeling. Børnene skal have det godt i skolen, og det skal vi nok lære af det nye lovforslag endnu stærkere, men de kommer der også for at lære noget.

Freddy Madsen (DKP):

Det står vist klart for de fleste, at folkeskolen i sin nuværende form ikke fungerer tilfredsstillende. Det er således åbenbart, at den skæve sociale rekruttering til de højere uddannelser har sit udspring i folkeskolen, hvor opdelingen i to linjer frasorterer børn fra de hjem, der ligger i den nederste ende med hensyn til indkomster. Der er ingen tvivl om, at det ud over at ramme de enkelte børn også medfører, at samfundet går glip af betydelige intelligensreserver, der ellers kunne være udnyttet til en forstærkelse af den almene udvikling. Hvad værre er, synes der at være en tendens til, at den gennemsnitlige grundlæggende viden er stagnerende, eller måske endog i tilbagegang, som nogle undersøgelser synes at vise. Og det sker på en tid, hvor menneskehedens samlede erkendelse udvides i et stærkt tempo.

Årsagerne hertil er mange og kan ikke ses uden forbindelse med den almindelige kapitalistiske krise, der præger vores samfund. Det vanskeliggør mulighederne for at lave en god skole og bidrager til at lægge byrden på lærerne, som er næsten umulige at klare. Det er således svært at lave det fællesskab i